

Байкар і Заєць

Владислав Бойко

Один Байкар (не вказуємо пальцем)
зустрівся в лісі
з капловухим Зайцем
(той саме задрімав у холодку),
ну, хто ж нагоду впустить отаку?!
У Байкарі мисливська кров заграла!
— Тепер вже не даси від мене драла,
тримайся! — вий сіромі закричав
й двостволку зводити на куцого почав.

— Ну, що ж, стріляй, —
промовив Зайчик тихо. —
Така мені вже доля випада:
куди не кинься — скрізь одне нам лихо,
як не крутись — кругом одна біда!
Давно засмажена вже десть моя Зайчиха,
а це, бач, і мені прийшов кінець...

Тут опустил рушницю наш стрілець:
така пригода з ним траплялась вперше!
— Мій бідний Заєньку! —
сказав, сльозу утерши. —
Хіба ж я ірод? Йди собі, гуляй!
А хоч — стрибай у баєчку до мене:
там для звіряток різних — справжній рай!

Тут наш вухань
від жаху став зелений:
— До тебе в байку?! Краще вже...
стріляй!